

Asia-Pacific Trade Briefs

Thailand

การค้าภาคสินค้า: ในปี 2558 การค้าภาคสินค้าของประเทศไทยนั้นคิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 79 ของการค้าระหว่างประเทศทั้งหมด ทั้งนี้ขึ้นส่วนและส่วนประกอบอิเล็กทรอนิกส์และยานยนต์ได้เป็นหนึ่งในสินค้าส่งออกหลักของไทย อันเป็นผลส่วนหนึ่งมาจากการที่ประเทศไทยได้เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่มูลค่าการผลิตระดับโลก (Global value chains) ในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม การชะลอตัวของห่วงโซ่มูลค่าการผลิตระดับโลกอันต่อเนื่องมาจากภาวะเศรษฐกิจถดถอยในช่วงหลังจากเกิดวิกฤติเศรษฐกิจโลกในปี 2552 เป็นต้นมาได้มีผลกระทบต่อการค้าของประเทศไทย เช่นเดียวกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยในช่วงปี 2553-2558 การนำเข้าและส่งออกของไทยเฉลี่ยต่อปีเติบโตอยู่ที่ร้อยละ 2.6 ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกโดยรวมที่เติบโตต่อปีร้อยละ 7.5 อย่างไรก็ตามในปี 2558 การค้าระหว่างประเทศของไทยหดตัวน้อยกว่าภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกโดยรวม โดยที่การนำเข้าหดตัวร้อยละ 7.5 และการส่งออกหดตัวร้อยละ 11.0

การค้าภาคบริการ: ในช่วงปี 2553-2558 การส่งออกภาคบริการของไทยเติบโตเฉลี่ยร้อยละ 12.1 ต่อปี ซึ่งมากกว่าการขยายตัวของภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกซึ่งมีอัตราการขยายตัวของภาคบริการส่งออกสินค้าบริการเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 6.4 ต่อปี สำหรับในปี 2558 การส่งออกภาคบริการของไทยเติบโตร้อยละ 9.6 ในขณะที่ภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกโดยรวมการส่งออกภาคบริการหดตัวร้อยละ 4.8 ทั้งนี้การเติบโตทางการส่งออกภาคบริการของประเทศไทยในปี 2558 นั้นมีการท่องเที่ยวเป็นตัวขับเคลื่อนที่สำคัญ ในทางกลับกันการนำเข้าภาคบริการหดตัวร้อยละ 4.6 ในปี 2558 ซึ่งมีผลมาจากการชะลอตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจในประเทศ

การค้าในภูมิภาค: ในปี 2558 การค้าส่งออกของไทยไปยังประเทศต่างๆ ภายในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกอยู่ที่ร้อยละ 57.6 ซึ่งจีน (ร้อยละ 18.8) และญี่ปุ่น (ร้อยละ 10.3) เป็นประเทศคู่ส่งออกหลัก การส่งออกนอกภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกนั้นสหรัฐอเมริกามีส่วน (ร้อยละ 15.0) เป็นคู่ส่งออกหลัก ขณะเดียวกันการนำเข้าสินค้าของประเทศไทยร้อยละ 71.4 นั้นมาจากประเทศในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ซึ่งจีน (ร้อยละ 26.4) และญี่ปุ่น (19.3) เป็นประเทศคู่ค้านำเข้าหลัก นอกจากนี้ประเทศไทยยังเป็นตลาดส่งออกที่สำคัญให้แก่ประเทศเพื่อนบ้านในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ลาว และพม่า

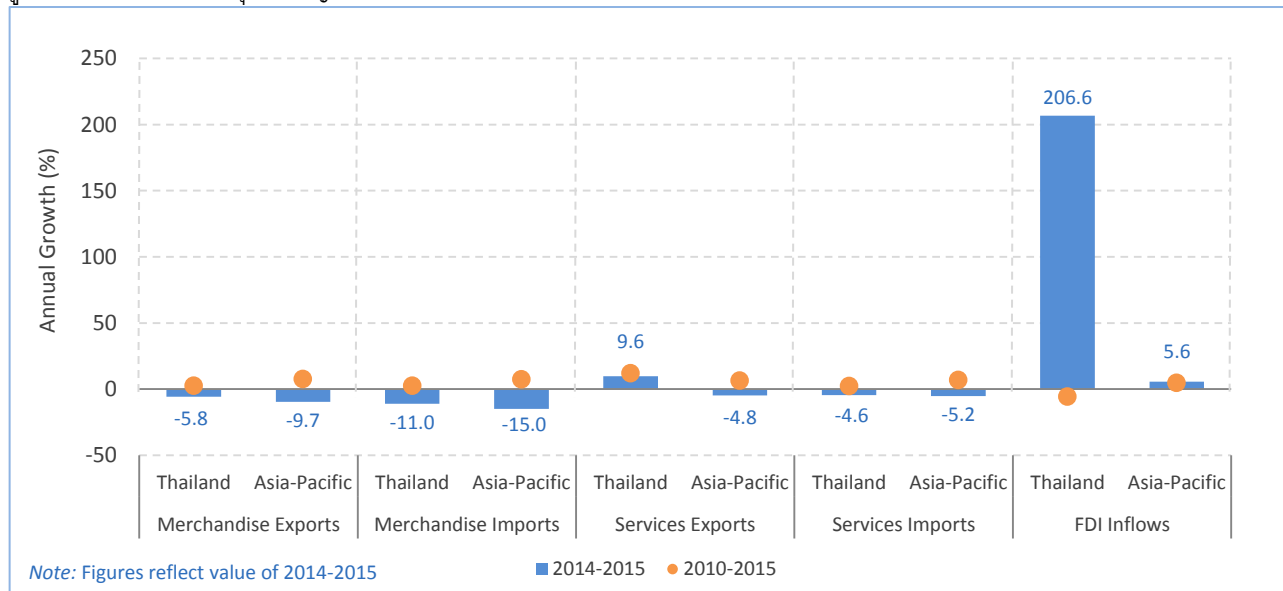
การลงทุนทางตรงระหว่างประเทศ (Foreign Direct Investment): การลงทุนทางตรงระหว่างประเทศของประเทศไทยนั้นโดยรวมแล้วเป็นการที่ต่างชาติเข้ามาลงทุนในประเทศไทยมากกว่าการที่ไทยออกไปลงทุนยังต่างประเทศ โดยการลงทุนจากต่างประเทศในไทยนั้นมาจากประเทศญี่ปุ่นมากที่สุดถึงร้อยละ 60.6 อย่างไรก็ตาม นักลงทุนไทยเองก็มีการออกไปลงทุนในต่างประเทศเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะการไปลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งในปี 2558 การลงทุนของไทยในต่างประเทศนั้นเพิ่มขึ้นร้อยละ 76.4 จะเป็นการลงทุนที่เน้นไปที่เศรษฐกิจภาคการผลิตอุตสาหกรรม ภาคการค้าปลีก และภาคอาหาร ในขณะที่ปี 2558 มีการลงทุนจากต่างประเทศเข้ามาสู่ประเทศไทยเพิ่มขึ้นกว่าปีก่อนหน้าอย่างมากถึงร้อยละ 206.6 ตรงข้ามกับค่าเฉลี่ยของการลงทุนระหว่างประเทศช่วงปี 2553-2558 ซึ่งอยู่ที่อัตราลดลงร้อยละ 5.7 ต่อปี อันอาจแสดงให้เห็นถึงการเริ่มฟื้นตัวจากภาวะการลงทุนที่ตกต่ำต่อเนื่องในช่วงก่อนหน้านี้ซึ่งประเทศไทยต้องประสบกับภาวะที่ไม่เอื้ออำนวยทั้งจากความไม่แน่นอนทางการเมืองในประเทศ อุทกภัย และผลกระทบจากเศรษฐกิจโลกที่ถดถอย

ภาษีนำเข้า: ภาษีนำเข้าของประเทศไทยนั้นยังคงเป็นปัจจัยหลักของค่าใช้จ่ายในการค้าระหว่างประเทศ ณ ปี 2557 อัตราภาษีนำเข้าที่ไทยที่ได้ผูกพันไว้กับองค์การการค้าโลก (MFN Bound rate) โดยเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 25.3 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกที่ 20.0 และอัตราภาษีที่ประกาศใช้ของไทย (MFN Applied rate) เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 10.9 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกอยู่ที่ร้อยละ 6.9 และเมื่อนับรวมอัตราภาษีภายใต้ข้อตกลงทางการค้าอื่นๆ อัตราภาษีนำเข้าแท้จริง (Effectively Applied rate) ของไทยอยู่ที่ร้อยละ 12.0 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของภูมิภาคอยู่ที่ร้อยละ 5.9 ส่วนระดับการผูกพันภาษีของไทย (Binding Coverage) นั้นอยู่ที่ร้อยละ 76.3 ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับภูมิภาคที่ร้อยละ 84.9

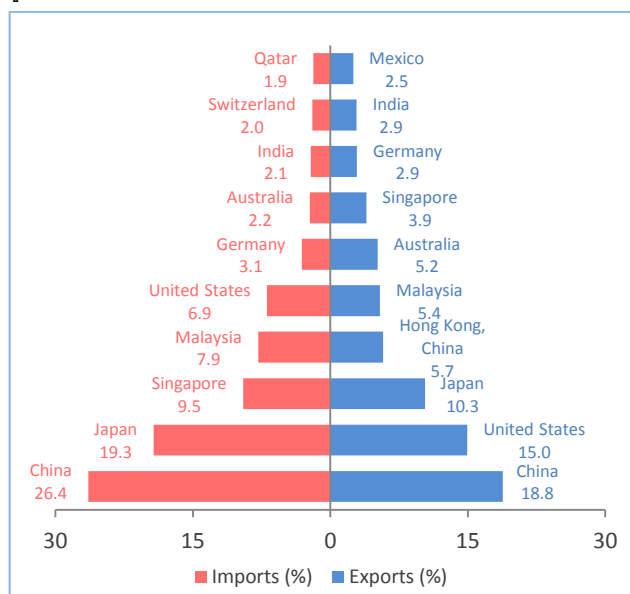
ค่าใช้จ่ายในการค้า (Trade costs): ถึงแม้ว่าค่าใช้จ่ายทางการค้าระหว่างประเทศของประเทศไทยกับประเทศในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกจะลดลงในช่วงตั้งแต่ปี 2552 เป็นต้นมา แต่ค่าใช้จ่ายทางการค้าระหว่างประเทศของประเทศไทยนั้นยังคงสูงกว่าเมื่อเทียบกับประเทศในภูมิภาคที่เป็นต้นแบบทางด้านการค้าที่มีประสิทธิภาพอยู่ค่อนข้างมาก โดยค่าใช้จ่ายทางการค้าของไทยในการที่จะค้ากับ 4 ประเทศกำลังพัฒนาในเอเชีย คือ จีน, อินเดีย, อินโดนีเซีย และ รัสเซีย สูงกว่าค่าใช้จ่ายของประเศเอเชียตะวันออก-3 ถึง 50% และมีค่าใกล้เคียงกับค่าใช้จ่ายของประเทศยุโรป-3 ที่มีค่าเดียวกัน

ข้อตกลงทางการค้า (Trade agreement): ประเทศไทยมีข้อตกลงสิทธิพิเศษทางการค้า (Preferential trade agreements) ที่มีผลบังคับใช้แล้ว 13 ข้อตกลง ซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยของภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกที่ร้อยละ 7.6 ข้อตกลง ทั้งนี้ ข้อตกลงสิทธิพิเศษทางการค้าเหล่านี้ครอบคลุมประเทศคู่ค้าที่มีความสำคัญต่อการส่งออกของไทยในอัตราร้อยละ 54.1 และครอบคลุมคู่ค้าที่ไทยนำเข้าคิดเป็นร้อยละ 69.4 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกที่ร้อยละ 33.3 ของการส่งออก และร้อยละ 44.0 ของการนำเข้าอย่างมาก

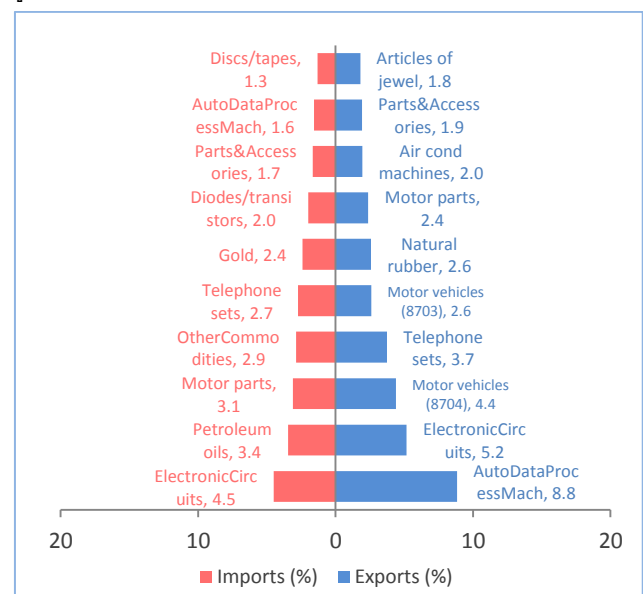
รูปที่ 1 ดัชนีการค้าการลงทุนที่สำคัญ

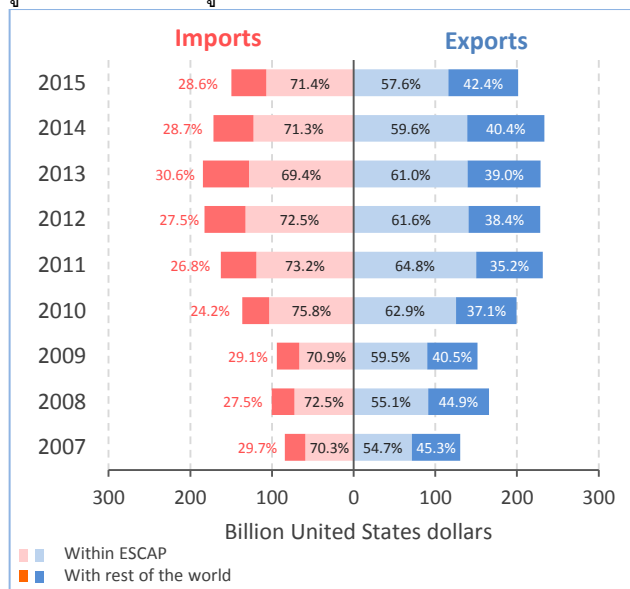
รูปที่ 2 ตลาดการค้าที่สำคัญ

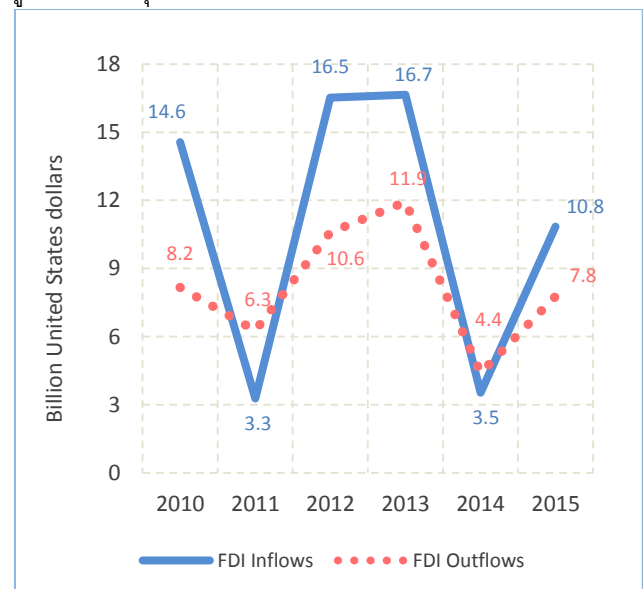
รูปที่ 3 สินค้าที่สำคัญ

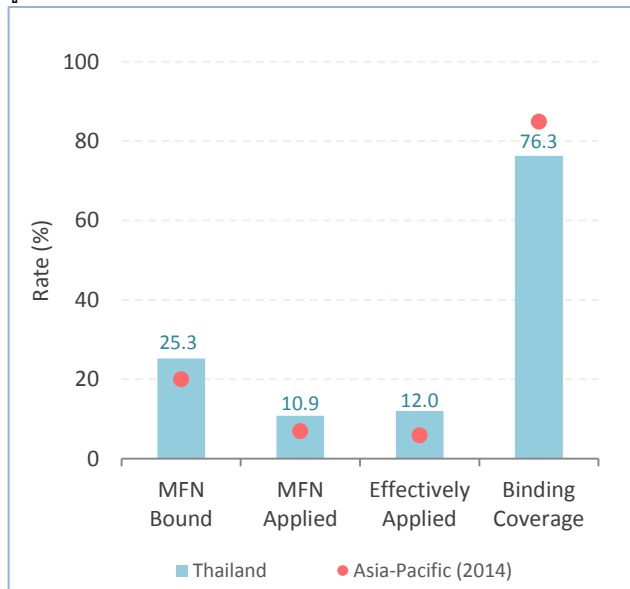
รูปที่ 4 การค้าระหว่างภูมิภาค

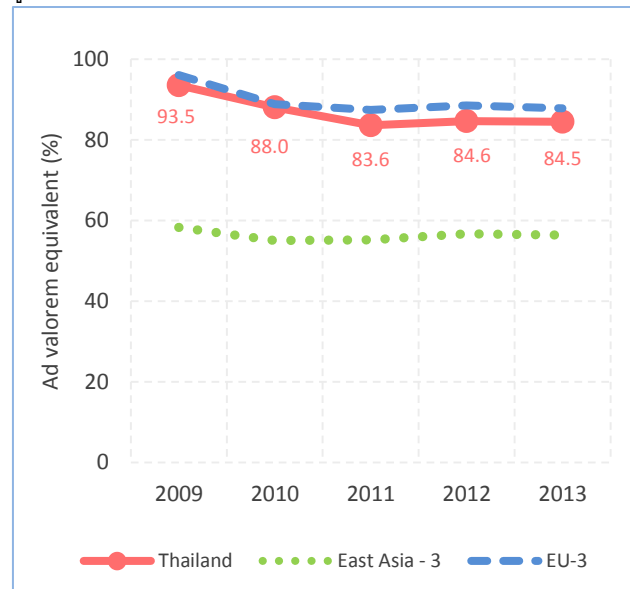
รูปที่ 5 การลงทุนทางตรงระหว่างประเทศ

รูปที่ 6 ภาษีนำเข้า

รูปที่ 7 ค่าใช้ในการค้า

预览已结束，完整报告链接和二维码如下：

https://www.yunbaogao.cn/report/index/report?reportId=5_2049

